

denne Udsættelse, at den kun kan lade sig gøre ved, at man bevilger en Udgift paa 32,000 Kr. i hvert af Finansaarene 1910—11 og 1911—12, altsaa i alt en forøget Udgift af omtrent 64,000 Kr. til ekstraordinære Foranstaltninger til Afhjælpning af Mangelen paa Øvelsespladser i København, og om denne forøgede Bevilling stilles der altsaa her Forslag.

Det betones i det hele i Ministeriets Skrivelse, at det er gjort stærkt gældende af 1ste Generalkommando, at denne Udsættelse vil være til Skade for Rekrutbataillonernes Uddannelse, og saafremt den økonomiske Situation maatte blive bedre, forbeholder Ministeren sig derfor at søge at faa disse Arbejder fremmede noget hurtigere, end der her er Tale om, ved Bevilling paa Tillægsbevillingsloven for næste Finansaar. Det maa saaledes i dette Øjeblik staa hen i det uvisse, i hvilken Udstrækning der overhovedet bliver Tale om Udsættelse.

Udvalget har i Tilslutning til disse Ændringsforslag modtaget en nærmere Redegørelse i en Svarskrivelse, som medfølger Betænkningen, og jeg skal tillade mig at henvise til denne. Men desuden har Udvalget haft en Konference med Ministeren til Belysning af Sagen, og jeg kan sige, at de Meddelelser, Udvalget her har faaet, yderligere vise, at man indenfor Rammerne ønsker at fremme Arbejdet med den Hensigt snarest muligt at styrke Forsvaret.

Som fremhævet i flere Skrivelser fra den nuværende Forsvarsminister til Finansudvalget, der findes aftrykte i Betænkningen, blev det militære Budget udarbejdet i overordentlig kort Tid, og da der senere er optaget betydelige Beløb paa Tillægsbevillingslovforslaget, er det kun rimeligt, at det er blevet yderligere overvejet, om Bevillingernes Fordeling burde ændres, navnlig ogsaa, da der siden har vist sig Tegn til større Langvarighed i den daarlige finansielle Situation. Den eneste egentlige fastslaaede Udsættelse her gaar ud paa, at alle Arbejder vedrørende Forstærkningen af Københavns Søbefæstning udføres i en noget længere Periode end de paatænkte 4 Aar. Det maa paaskønnes, mener jeg, at det tidligere Ministerium ønskede at udføre disse vigtige Arbejder i

den kortest forudsatte Tid, og Regeringen havde antagelig fundet Støtte her paa Rigsdagen, naar den havde fulgt denne Plan, saa meget mere som det fra alle Partiers Side er fremhævet, at man ønskede at fremme offentlige Arbejder i Arbejdsløshedstiden. Naar det nuværende Ministerium, der har Ansvaret for disse Arbejders Udførelse og det Tempo, hvori de blive udførte, imidlertid mener, at denne Udsættelse er forsvarlig, og i øvrigt vil gennemføre de nye Forsvarslove loyalt, hvilket alt tyder paa, antager man fra vor Side, at det vilde være urigtigt at rejse nogen Strid om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal fremme disse Arbejder noget hurtigere eller noget langsommere, og efter at Ministeriet har stillet disse Ændringsforslag i Udvalget, og der er opnaaet Enighed mellem de finansielle og militære sagkyndige om denne Forskydning i den oprindelige Plan, har Udvalget tiltraadt disse Ændringsforslag. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at Socialdemokraterne ikke have tiltraadt den Forøgelse af Udgifterne, der vil følge af Udsættelsen, og saaledes ikke have tiltraadt den Ordning, Forsvarsministeren har anvist, idet denne Forøgelse af Udgiften er en Forudsætning for, at Ministeren overhovedet har foreslaaet de skete Udsættelser.

Om nogen Besparelse for Staten er der aldeles ikke Tale i disse Forslag. Ja, der søges endog Bevilling til en forøget Udgift, der er en Følge af Udsættelsen. Om Udsættelsen vil medføre andre forøgede Udgifter paa Grund af Prisstigning eller lignende, kan naturligvis i dette Øjeblik ikke overses, men det er at haabe, at dette ikke vil ske. Hvorledes en Udsættelse kan paavirke Priserne og kan bevirke, at Foranstaltningerne blive kostbarere, faar man et Indtryk af allerede ved de 2 Skrivelser, som ere aftrykte i Betænkningen. Hvis man ser Skrivelsen af 1. December, udtaler Ministeren der, at det er Hensigten at udsætte Kystanlægene udenfor København saaledes, at de skulle udføres i de sidste to Aar af den 8-aarige Periode. Men i Skrivelse af 12. Januar meddeler Ministeriet, at det ifølge Indberetninger af teknisk Korps og Ingeniørkorpsset maatte hævdes, at det foruden at være forsvarsmæssigt set uheldigt ogsaa vilde være økonomisk urig-